

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Štev. 56.

New York, 8. oktobra 1898.

Leto VI.

položaju na Kubi in na Filipinah.

Mirovna komisija molči.

Pariz, 5. okt. Amerikanska mirovna komisija je danes zborovala od 10. ure zjutraj do 1. ure popoldne. Seja je bila določena na razgovor z generalom Merrittom, kateri se je ravno povrnil iz Filipin. Plani komisije so odklonili govornosti o tem, kar jim je Merritt v zaveti Filipin priporočal. Priporočali so, da je tudi admiral Dewey poslal komisiji svoje mnenje o tem vprašanju in splošni utis je ta, da oba, Merrit in Dewey prisvojitev otočja priporočata.

Madrid, 5. okt. Časopisi so poročali Merrittovo mnenje, namreč da smatra prisvojitev Filipin potrebnim. Sagasta pa ne veruje, da bi bila ta vest resnična, ker se ne vjema z določili zapisnika.

Španci poročajo o zmagi.

Madrid, 6. okt. Nek oficijelni brzojav poroča, da je izkrcanje vojakov na Iloilo provzročilo velik strah med vstasi. Španci so vpletnili 300 pušk, 4 topove, streljivo in zastavo, osvobodili 18 španskih vjetnikov in vstase razkopili. Nekaj vstašev se je podalo, drugi pa so zbežali v gore. Duhovenstvo in prebivalci so izdali razglas, v katerem zagotavljajo Španji svojo udanost. Zveza s Cebu je zopet dogotovljena. V drugih praskah med Španci in vstasi je bilo 36 poslednjih ubitih.

Uporni vojaki.

Havana, 6. okt. General Blanco je poklical danes vodjo španske banke in rekel, da potrebuje ves v banki shranjeni denar za plačo vojakov v trdjavah Cabanas, kateri preté z silo. Uradnik banke je djal, da obstoji denar iz ulog meščanov; Blanco pa je ostal pri svoji zahtevi, češ meščani Havane niso pravi domoljubi in žugal se denarja polastiti. Konečno je banka izplačala \$2000, ktere so takoj poslali v Cabanas, da se razdeli med tamošnje vojake. Toda ta denar je le kaplja na razbeljeno železo in vojniki pravijo, da ne bodo oddali preje orožja predno ne dobe svojo plačo.

V pokrajini Santa Clara so izdali uporni vojniki razglas v katerem pravijo: „Španija je Špance prevzela, Amerikanci so podkupili špansko vlado; Sagasta in Blanco sta vojake ogoljufala in za te namenjen denar vtaknili v svoje žepa. Tudi kubanska junta v New Yorku in general Garcia so podkupljeni, da varajo Kubance, tudi proti tem je potreba obrniti orožje. Kubanski vodja Sexto Roque je s privoljenjem španskega poveljnika hotel ukrotiti vstase, slednji pa so Kubance hudo natepli.

Pri Guanabacoa tudi Kubanci pod vodstvom Cardenas zahtevajo živež in preté, da bodo plenili, ako jim ne dajo jesti, ker terpe hudo glad. Pravijo, Amerikanci jih bodo prepustili umreti glada, da potem lažje dobe otok v svojo oblast.

Santiago de Cuba, 6. okt. General Garcia in 2 njim mnogo častnikov je odpotoval v notranje kraje, kjer bode skušal Kubance pregovoriti da odloče orožje, General je prepričan, da se mu bo to posrečilo, akoravno se mislijo Kubanci združiti z španskimi vstasi. Družba bode potovala na konjih in jo čaka zelo težavna pot.

Iz Guantanamo je došla vest, da kubanski polkovnik Perez zbira svoje moštvo, s katerim bode kora-

kal v mesto in oddal orožje. Vsak kubanski vojak dobi certifikat, v katerem bode naznanjeno koliko časa je služil v kubanskej vojni.

Naši vojaki in komisariji na Kubi.

Washington, 6. okt. Sedaj je sklenjeno, da se bode premikanje armade 27. oktobra pričelo. Vojaki, kateri niso namenjeni na Kubo ali Porto Rico, pojdejo v zimsko taboro. General Fitz Lee bode bržkone že v dveh tednih z sedmim vojnim korom odrinil v Havano. Ta kor šteje 12.000 mož, se bode vkrval v Fernandini in šel v garnizijo zvanaj mesta Havane. Posebna vojna komisija bode takoj odšla na Kubo, da priredi za vojake klimatičnim razmeram pripravna stanovanja.

Havana, 5. okt. Španski komisariji so poročali včeraj, da v sled hudih neviht prevozne ladije niso mogle odpluti v Manzanillo, in da se bode radi tega izseljevanje španskih vojakov iz tamošnje pokrajine zakasnilo. Tudi v Gibara pričakujejo vsak čas ladije, ktere bodo odpeljale španske vojske iz Holguin in Camaguey.

Pri včerajšnji seji skupnih komisarjev vrinile so se razna vprašanja, o katerih so sklenili, prepustiti razsodbo konferenci v Parizu. Razmerje med komisariji so prijateljsko, Španski komisariji so povabili svoje ameriške tovariše k banketu prihodnje nedelje v Trocha hotelu.

Dvojna pravica.

Štrajkujoči premogarji so poskusili proti posestnikom premogokopov tako orožje uporabiti, kokoršnih so se dosedaj v enakih bojih le delodajalci proti delavcem posluževali. Uložili so namreč pri okrožnem sodišču v Taylorville prošnjo za ustavno povelje proti posestnikom premogokopov. V omenjeni prošnji jih obdolžujejo sledečih krivd:

1. Zarote, da bi plačo tožnikov znižali;
2. Ostrasiti z silo in drugimi nepostavnimi sredstvi;
3. Boycott proti tožniki in ovrnanje dobiti delo drugje;
4. Prestopa državnih zakonov v zadevi premogarstva,

Vsled navedenih krivd naj bi sodnik izdal ustavno povelje. Navadnemu sodniškemu postopanju primerno so tožniki samo začasnega povelja prosili. Taka povelja so dosedaj na zahtevanje velikih delodajalcev proti delavcem navadno dovolili in sicer brez nadaljne preiskave in ne da bi zatožence obvestili. Zatožena stranka je bila še le po izdaji povelja o tem obvestena in pozvana se v navedenem roku priti pred sodnjo in navesti uzroke zakaj ne bi smelo postati povelje trajno.

V panaškem slučaju pa se je sodnik ustavljal začasno povelje izdati. Ustavljanje pa je skušal med drugim tudi takole opravičevati: Da bi bila izdaja takošnjega povelja opravičena, morala bi se dokazati nujna potreba. Tožena stranka bi morala spričati, da bi radi zakasnele izjave omenjenega povelja nastala resna nevarnost. Tega pa v dotičnem slučaju ni. Kar pa zadeva četrte točke, razvidno je iz prisega potrjenih izjav, da so zatoženci vse neprilike in nepostavnosti že pred ulogo tožbe odstranili. Oziroma družih treh uzrokov tožbe pa so podatki tožnikov preveč enolični. Zato je sodnik sklenil določbo o tej zadevi odložiti, da se po temeljiti preiskavi bolje nudi prilika predlagati izdajo trajnega povelja.

„Sodnija“, tako je djal sodnik, „ne

dovoljuje sodniške pomoči, kjer ni nobene potrebe“, ali z drugimi besedami, sodnija ne veleva kaj storiti, kar je že storjeno; tudi ne bo smatrala kaj kot dokazano, kar se le bodočnost dokazati zamore; pa tudi domnevek ne more staviti, da mislijo pred sodnijo stoječe stranke v bodoče postaviti prelomiti.

Ne verujemo, da bi štrajkujoči delavci vsled odklonitve njihove prošnje kaj zgubili. Tudi ne oporekamo načelom, zaradi katerih je sodnik prošnjo odklonil. Toda kdo je že kdaj slišal o takšni odklonitvi, ako niso delavci, ampak posestniki rudnikov, železnične družbe ali drugi veliki podjetniki bili tožniki, delavci pa toženci? Kje in kdaj se je pri zahtevi sodniškega postopanja proti štrajkujočim delavci enako nežno ozir jemalo na koristi in pravice zatožencev? Kje je bila „nujna potreba“ za zloglasna ustavna povelja, kakor so jih izdali sodnik Ricks v Ohio, sodnik Jenkins v Wisconsinu, sodnik Jackson v West Virginiji in v mnogo drugih slučajih?

Ko so l. 1893 vodje Ann Arbor železnice vzbruh pretečega štrajka svojih strojevodjev in kurjačev hoteli preprečiti, posikali so sodnika malo pred polnočjo v njegovem stanovanju. Ta se je vsedel in hitro napisal kar so gospodje želeli vkljub navadnim pravilom pri vseh zveznih sodiščih, po katerih se ne smejo ustavna povelja preje izdati, nego se zatoženci o tem obvestijo.

Sodnik Jenkins se je kako leto pozneje pri enakem slučaju tako daleč spozabil, da je delavcem prepovedal brez pa tudi z odpovedjo službo pri Northern železnih zapustiti, ako bi bil radi njihovega odhoda promet oviran. To je bilo grozovito kratenje toliko hvalisane telesne svobode, ktero je kasneje tudi zvezno sodišče oostro grajalo.

Sodnik Jackson je izdal v kritičnem času lanskega velikega štrajka premogarjev tudi enako povelje, ne da bi bil o tem zatožence poprej obvestil. V tem povelju so bile štrajkarjem v istini vse pravice odrečene, da celo na potih proti jamam se muditi jim je bilo prepovedano. Ko je izdal povelje, odložil je dotično obravnavo, pri kateri bi štrajkarji zamogli tirjati svoje pravice, za 60 dni kasneje. Pri tem pa je pravilno računl, da bode do tega časa štrajk že davno končan.

Vsa taka povelja so stopila takoj v veljavo in bila izvršena, ne da bi delavcem dali priliko protestovati in svoje pravice zagovarjati. Razsodek slučaja v Pana sicer ne gramjo, pač pa pripoznavamo vsa ustavna povelja pri takojšnjih preprih nepristojnim. Ako pa vidimo, kako skrbno varujejo v tem slučaju pravice zatoženih podjetnikov in primerjamo s tem strašansko brezozirnost in preziranje pravice, s katerimi so v omenjenih pa tudi v mnogih enakih slučajih proti zatožnim delavci postopali, nam mora zavreti kri. Ako že sodniki sami uničujejo vero na enakopravnost državljanov pred postavo in ako se delavski krogi vedno le prepričujejo, da imamo postavne le zaradi varstva bogatašev, potem je istinito v bodoče notranji mir naše dežele v nevarnosti.

FR. SAKSER & CO., 109 GREENWICH ST., NEW YORK, pošilja denarje v s t a r o d o m o v i n o Slovincem in Hrvatom, za 100 gold. avstr. veljave treba dati \$40.70. Slovincem smo že odpisali blizo 3 milijone gold. Pišete lahko slovensko, ali kakor drago, pošte, fare in vasi so nam dobro znane in se nemore nič zgubiti. Svoji k svojim!

Indijanski nemiri v Minnesoti.

Vzbruh indijanskih nemirov na Bear Island v Minnesoti priloži zgodovini uničevanja indijanske polti po belo poltnih zopet nov list.

Običajni ugovor, kterege je vsakdo čul, ako ni odobral uničevanje Indijanov je navadno bil. Rudečekežci niso kulturni ljudje. Ni jih mogoče trajno ustanoviti, niso dobri za pastirje, niti za obdelovanje zemlje, Indijanci se zamorejo le kot lovci samostojni preživeti, ker pa zemljišča za lov z razširjanjem naselbin po belopoltnih zginevajo, tako zginevajo 2 njimi tudi Indijanci.

Ta ugovor je še od primeroma razumnih ljudi, med tem pa odrekajo oni brezmiselni in surovi ljudje Indijancem vsako pravo do življenja.

Indijanski rod „Chippava“ na Bear Island so ubogali svetu, kterege so jim dali. Trajno so se naselili na zemljiščih, ktera so jim odkazali; obdelovali so zemljišča in preživeli od sadežev, ktere so sami pridelali, s tem pa dokazali, da je bil ugovor belo poltnih neopravičen, ko so zagotavljali, da Indijanci nemajo zmožnosti za obdelovanje polja.

In kljub temu so vzbruhnili sedaj nemiri?!

Uzrok je takoj popolnoma jasen, ako vemo, da vlada Chippava Indijance že nekaj mesecev pritiska, da bi njih dosedanja zemljišča zapustili in se podali v oddaljeno rezervacijo. Tajnost tega postopanja je, ker so zemljišča teh Indijancev precej dragocena postala, belopoltni se zavistjo in pogoltnostjo na ta zemljišča cikajo in uporabijo vsako sredstvo, da se polaste teh zemljišč.

Indijanci dobro vedo, da se ne bodo dolgo zamogli upirati zahtevam in moči belopoltnih, so Chippava zahtevali saj primerno denarno odškodnino za obdelana zemljišča. A vse to je bilo dosedaj zaman.

Stegovanje rok belopoltnih po zemljiščih rudeče poltnih je uzrok sedanjih nemirov. Indijanci niso še dovolj naobraženi, da bi se kakor delavci, vse pustili dopasti od gospodujočih. Ustavljajo se s puško v roki in branijo svoj dom pred usiljenimi roparji in to smatrajo tudi za njih edino pravo.

O življenju morilca Lucchenija.

Osobnost morilca je prav v zvezi z duševnim stanjem. Sam si svojo dušo olajšuje s tem, da se prav nič ne stori iz njegove anarhistične minolosti. Že v njegove nežne dobi se nahaja madež, kateri je mnogo pripomogel za pozivljeni razvoj njegov; bil je otrok greha in vzrastel ne poznavi starišev, niti doma. Njegovo ime Luccheni, je ime matere, ktera je doma iz okraja Parma. V njegovej domovini je anarhizem zelo na njega vplival zaradi velike siromašine. Njegova mati je iz njene domače vasi šla v Pariz kot služkinja in bila tam zapeljana. Od koga? To je še tajnost, ktero je potreba še odkriti, da se psihologija morilca prav spozna. On je bolj Francozu podoben kakor Italijanu; te okoliščine govore tudi, da je bil njegov brezvesten oče Francoz.

Natančneja preiskava o Lucchenijevem življenju je pokazala: Luigi Luccheni je bil rojen v Parizu dne 22. aprila 1873, mati je bila Luigia Luccheni, doma iz Albareto pri Borgo-Toro, pokrajina Parma, oče neznan, bil je do njegovega osmega leta v Parmi pri Adele

Taglia, potem pri zakonskih Nicasi v Parano Melegari, kjer je ostal do leta 1887. Hrano je za njega plačevala porodišnica v Parmi. Obiskaval je šolo v Varano, bil inteligenten in dobrasčen. Sosedje so se zelo čudili, ko jim je brzo računal število minut v letu in udarcev žile v življenju starega moža. Ko je dovršil ljudske šole, je stopil v službo kot hlapec k župniku Don Venusti, kateri ga je imel zelo rad zaradi njegove izobražbe in ubogljivosti. Pri župniku je ostal pol drugo leto, potem služil za hlapca v Rubiano in se čez dve leti vrnil nazaj v Varano, kjer je bil priljubljen. Nikdo se ne spominja, da bi Luccheni takrat imel kako politično prepričanje. Leta 1889 je delal pri predoru Parma-Spezia, dve leti kasneje v Svici, odkoder se je za par dni vrnil v Borgo-Taro, potem pa zopet v Svico odpotoval. Dne 18. januarja 1894 je bil proglašen kot utegovalec vojaških dolžnosti, a še isti dan je dospelo pismo od njega iz Hütten v Svici in sindacu naznanil glede njegovih vojaških dolžnosti. Meseca marca se je predstavil pri naborni komisiji in ga ta potrdila k vojakom. Dne 9. dec. 1894. je vstopil v 13. konjiški polk v Caserta v južnej Italiji. Leta 1895 je pisal rediteljem, ktere je zelo ljubil: „Kako so to hudobni ljudje ti stražmetstri in podčastniki, ti zahtevajo, da se jim mora molčati, ako ima tudi kdo pravo!“ Pridelal je tudi, da že sedem ali osem mesecev ne razpolaga o centimu denarja in prosil, da bi bi poslali. Leta 1896. je bil njegov polk poslan v Afriko in se vrnil z bronasto kolajno (medaljo). Meseca decembra je bilo sindacu iz Varado naznanjeno, da je Luccheni imenovan jetnišničarjem v Rimu; sindaco pa ni vedel kje se Luccheni nahaja. Od onega časa je bil Luccheni vedno v Svici. Luccheni je srednje postave, čokat, črno-las, ima živahne oči in lep pogled. Nikdar se ni prepiral v vasi. Začuden so le zaradi okoliščine, da je porodišnica v Parmi sprejela otroka, rojenega v Parizu in njegov oče bil neznan. Iz tega sklepajo, da je bil tudi njegov oče Italijan in imel celo vpliv.

Milaneški „Secolo“ donša mnogo posameznosti o zadržanju Lucchenija med njegovo vojaško službo. S početka je Luccheni težko prenašal disciplino, potem postal služabnik stotnika Devera d'Aargo, kneza de Caposele, kateri je bil z njim prav zadovoljen, ko je vojaške dolžnosti zadostil, ga je knez obdržal za služabnika dokler se ni Luccheni necega dne izjavil, da mu ne dopade več služiti, prosil za odpustitev, ter navel, da se namerava v Ameriko izseliti.

Po poročilu iz Genfa, je nek delavec v Lausanne povedal, da se je Luccheni smatral za sina necega princa in nekoč rekel: „Vedel bodem poiskati svojega očeta, resnico mu bodem z bodalom iz prsi izsegetal.“

Dopisi.

West Elizabeth, Pa., 3. okt.

Šavsovo čevkanje in zavijanje v 41. štev. „Am. Slov.“ mi ne pripusti, da bi molčal zato hočem odgovoriti. Šavs pravi, da so težke skušnje prišle nad Jednoto; ali kdo je temu drugi kriv kakor ti širokoustneži, ki se preveč vtikajo v delavske razmere, cikajo na njegov zaslužen denar in ne vedó koliko mora delavec za njega trpeti. Pri zborovanju v Puebli je nekdo predlagal, da naj se assesmenti porazdelé, a bilo je to zavrženo kakor hitro je Šavs šavnil in je ostalo pri

starem. Taki gospodje kakor je Šavs najboljše storé, ako se držé svojega posla in sicer kar jim cerkev in vera vleva učiti, nas zatirane delavce pa naj v naših društvenih zadevah pri miru pusti; doylj je ko nas kapitalisti zatirajo, ni potreba nas še vam in potem vam ne bode nič na poti — newyorskí socialist. Jednota tudi ne ukrene vse najboljše, tri leta in pol sem v brezno metal moje težko prislužene novce in vse to prav zastonj, ker naposled sem bil izločen od K. K. Jednote s celim društvom vred, akoravno sem že dva meseca preje vzel formular štev. I. pri bivšem društvu sv. Križa in hotel k drugemu pristopiti; ker sem se pa nekaj zapoznil, je pisal g. Vardjan zastopniku društva sv. Barbare, Bridgeport, O., da sem bil odbornik bivšega društva sv. Križa in nemorem biti sprejet, dokler društvo ne poravna svoj dolg. Zagotovim vam pa, dragi rojaki, in se tudi lahko prepriča vsak človek, ako pregleda pobotnice odkar sem bil odbornik omenjenega društva to je od leta 1896 do 15. maja 1898, je gotovo Jednota dobila vsak cent, ako so pa sedanji odborniki zaostali s plačili, pa tega jaz kriv nisem. Lahko bi še marsikaj naznanil, ali nečem tritati prostora listu. Moroda pride na to kak kisel odgovor, bodem pa potem drugikrat kaj več povedal.

Dragi rojaki, sedaj je dobro preudariti kam kakšne cente utaknemo ker so slabi časi, ni več tako kakor je bilo v starem testamentu, ko je Kristus po svetu hodil in siromakom pomagal; ali sedaj je drugače, gospodje Kristusovi namestniki se že pečajo z raznimi businessi ali barantijami ter so zelo nevoščljivi. Ako tudi kak drugi svoje življenje naredi (le pogledjte Buha, Šavs in nekega drugega gospoda). Hvala Bogu, da imamo pa tudi mnogo dobrih, vse časti vrednih gospodov duhovnov, kterim je cerkev, vera in njih ovčice bolj pri srcu nego lastni žep, slavohipjeje, zapovedovanje povzdigovanje nad drugimi. Čast komur čast. Srčni pozdrav rojakom.

Florjan Prošt.

Razne vesti.

Velikanska sleparija.

„Velikanska sleparija!“ Tako je imenoval načelnik urada tajnih policistov McClusky, operacije „Manhattan Realty Co.“, kterej konec je sedaj napravila policija. Manhattan Realty Comp. je zelo spretno poslovala med onimi, kte-

Naš pivovar je jeden najboljših v tej deželi. Zato pa je tudi naše

SUPERIOR STOCK

PIVO NAJBOLJŠE.

Naš pivovar je mojster v svojem poklicu.

Prodaja se povsodi v sodčkih in steklenicah.

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

Goslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Rednik: JOŽEF AGNIĆ, Box 266;
Predsednik: GEORG KOTEC;
Članik: IVAN GOVŽE, Box 105;
" STEFAN BANOVEC;
" MATIJA AGNIĆ, Box 266.

REGLEDOVALCI KNJIG:

HABJAN;
PRESIER, Box 286;
P MANTEL;
Stanujoči v ELY, St. Louis Co.,
Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“.

Listek.

Tristo goldinarjev.

(Dalje.)

Njegova sestra je bila omožena s
možnim Vodenčarjem, ako tu-
pri tem ne dobi pomoči, bode
rav ponižno prosil zelo bogatega
Zlogarja.

Zlogar je bil svoje dni popolno-
na ubog, služil je za hlapca pri
Petru Ovu, ko se je tem se precej
dobro godilo. Ker je bil pa Zlogar
lep človek, dopadel je hčeri boga-
tega mesarja in velikega posestni-
ka, hči je bila edin otrok in na
vsek način hotela, da se izvrši nje
volja. Sicer so stariši zelo opore-
kali in kazali na kopico dobrih
snubačev, ali ponosno dekle ni ho-
telo upogniti tilnika, pač pa se mo-
rala oče vdati.

Zlogar je dnevi svoje siromašči-
ne marsikaj dobila od Petra
Ovna, mogoče se ga on sedaj
usmili. Seveda je uprav zaradi tega
imel malo upanja. To je tudi Peter
prav dobro vedel. Zato je v stiskah
prosil Boga, da bi mu naklonil
usmiljenje srce.

„Oh, ljubi Bog, toraj tebi hočejo
vse prodati Peter!“ S temi beseda-
mi ga je sprejela sestra. Uprav je
pripravljala poslom kosilo. Samo
jedno mastno očesce je ponosno pla-
valo, zavedajoč se, da ni tekmeča,
po obširnej sledi na kropu. „To-
raja osoda je neizprosna“, in kdor vi-
soko leta, nizko pade. Ko je skri-
na gospodinja ugledala tega pono-
snega bahača, je vzela v roke žlico
in pomenila se to očesce in dela v
skledo za mast. Potem se je obrni-
la z sočutjem k bratu.

„Oh ja“, rekel je ta, „saj ravno
zaradi tega sem tudi prišel. Ali bi
mi ne mogli pomagati? Saj ste bo-
gati. Ti vendar ne bodeš rada vi-
dela, da me se ženo in otroci na
cesto spode. Nihče mi neče posoditi.
Storite mi Vi to! Zgubili ne bode-
te nič. Hočem delati in hraniti;
letine se bodo vendar zboljšale,
Bog se bode tudi gotovo mene
usmilil! A Vi dobite Vaš denar
od krajevca nazaj! Saj veš, da ni-
kogar ne goljufam.“

„Oh pojdi Peter! Kaj bodeš go-
voril da bi koga goljufal. To vemo
vsi. Ali ravno sedaj nemoremo po-
magati. Saj veš, da bode v treh
tednih poroka naše Marice. To velja
mnogo. In dota! Saj veš, da dobi
tri tisoč goldinarjev. To je potreba
našteti tik pred poroko. Oh, ko bi
le drugi čas prišel, potem...“

Ostalih besedij ni bilo potreba
zgovoriti, ker Petra je to tako zabo-
lelo in ujezilo, da je vstal in brzo
odšel. „Lahko bi si to predstavi-
l“, govoril je sam seboj. Marjeta
je bila preje prav dobra duša. To-
da v bogastvu vse otrpne. Pri Zlo-
garju ne bode nič boljše.

Tako je tudi bilo. Zlogar je po-
stal ošaben, samopriden mož. Sle-
herni dan je šel kot bogat kmet v
gostilno, in se pri dobrem vinu v
senci krepčal ter lahko prenašal
težave in vročino, katero so pa tem
huje občutili hlapci in dekle na
polju. Gostilničarka mu je zelo
pazljivo stregla. Njegov navadni
stol je bil vedno pripravljen in ako
se je Zlogarju jezik odvezal po pre-
cej zaužitem rujnem vinu, je pričel
govoriti o svetovni trgovini in do-
godkih, ako je razsajal o vaških,
deželnih in državnih zadevah, se
mu je vse klanjalo okoli njega.

Ko je Peter Oven vstopil, je Zlo-
gar napravil še bolj šteman obraz,
prvič je že vedel kaj ima pomeniti
ta obisk in potem tudi, ker je nje-

gov nekdanji gospodar vstopil kot
posilec. Tudi njegov odgovor je bil
odrekač pomoči, pripomnil je da so
uprav sedaj vsi njegovi viri vsahneli
vled družih zadev. Ko je pa Peter
odšel je godrnjal Zlogar: „Ta osel!
Jaz zamorem goldinarje v moje
omari dosti bolje obrniti. Težko
sem jih zaslužil. Petru se pa prav
godi. Kdo pa ima tako gospodar-
stvo in se tako zakoplje v dolgove!
Popolnoma prav se ti godi Peter
Oven! Jaz tudi nemorem kar meni-
ni ti tebi nič denarje na cesto me-
tati.“

Kakor ranjen jelen je bežal Pe-
ter. Nikjer na velikem svetu ni
obstanka, ni pomoči! Od hiše do
hiše je bil pojan, kot prosjak bi
moral od sedaj naprej živeti od mi-
losrčnosti družih ljudi; ako bi se
hotel tudi kot hlapec udinjati, kje
bi stari, slabi mož tudi našel gospo-
darja, in ako bi ga tudi našel, za-
služek bi bil premajhen za živeti in
prevelik za umreti.

O Bog ga je zapustil, ga je zavr-
gel! Tisoč misel mu je blodilo po
glavi. Ni mogel razumeti kako to
pride. Saj je bil vendar mnogo
boljši in pobožnejši nego tisoč dru-
zih, kateri so imeli vsega dosti, se-
veda je bil tudi on grešnik, ali
vendar mnogo manjši, kakor mar-
sikteri, kateri ves dan preživijo v ve-
selju in obilnosti. Skrbno je pre-
gledal svoje življenje. Ali je bil
tudi on kedaj lahkomisljen. Pre-
mišljeval je in premišljeval in gle-
dal pred-se, da so duševne oči pri-
čele boleti.

Njegove misli so vedno bolj blo-
dile. Njegov glas je postajal grozo-
vit. „Oh Bog je name pozabil, tri-
pinči me, ima veselje nad mojim
trpljenjem“, tako se je oglašalo v
njem. Spominjal se je na marsikako
primeri, kateri je videl ali čul, ko
je Bog najbolj pobožne ljudi zapu-
stil v največjem trpljenju in celo
zapadli smrti.

V njegovem srcu se je oglašalo
sovražstvo proti Bogu, divje se je
smijal pri spominu kako so ga v
mladih letih učili o dobrotljivosti
božji, kako mu je dosedaj to vse
sladko bilo in kako neizmerno je
zaupal, ali sedaj je goljufan v vseh
nadah! Prestrašil se je zopet in
obledel, ko se je spomnil svoje
brezbožnosti.

Vedno so se menjale misli. Ali
glavna misel je bila: „Tri sto gol-
dinarjev moram in moram dobiti,
naj bode kjer koli hoče.“
Hkrati mu šine v glavo rešilna
misel kakor z oblakov: „Akomi Bog
ne pomaga, mi bode pa hudič!“
Da, da, to bode pravo, vendar ču-
do, da si ni tega takoj spomnil.
Ali Peter je imel težko borbo sam
z seboj. Tako pobožen kakor je bil
dosedaj, naj bi se s hudičem zvezel,
ker kdor hudiča na pomoč kliče,
mu je tudi že zapadel. Toda naše
ljudstvo je že od nekdanj bajkever-
nih; nekteri upajo pomoči od raz-
nih strani, enako je s zdravjem in
pri živini. To je za današnje raz-
mere še nekaj nerazumljivega. Nek-
teri se dandanes zatrdno mislijo
na pomoč hudiča, da ga v ris kliče-
čejo, ali se mu pa zapišejo. Seve-
da tudi trdijo, da hudiča mnogo-
krat ogoljufajo za zapisano dušo.
To je nekaka zadnja pomoč. Pri ta-
kem premišljevanju je bil konec
vseh misli Petra: „Tri sto gol-
dinarjev moram dobiti kjerkoli že.“

Njegove korake je obrnil proti
gojzdu. Hotel se je umakniti ljud-
dem in ker se je odločil hudiča
na pomoč poklicati, zato mu je
temni gojzd bolj prijel, nego pro-
sto, svetlo polje.

(Konec prihodnjic.)

Drobnosti.

Gosp. Anton Marušič z dru-
žino se je minoli četrtek preselil iz
Plainfielda blizu Joliet na svojo
novo kmetijo (farmo), kateri si je
odbral in kupil 6. aprila v Baldwin
County, Alabama. Tam je baje še
nekaj družih Slovencev kupilo zem-
ljišča, ter se nameravajo tja nase-
liti. Mi bi želeli zvedeti natančnih
poročil o teh zemljiščih, o legi,
vodnih in vremenskih razmerah,
podnebju itd., da ne bi rojaki zo-
peli tako ne zabredli kako v „rajsko
dolino“.

Italijanskih delavcev
odšlo je s Kranjskega valed zadnjih
demonstracij okoli 1500.

Mrtvega so našli dne 19.
sept. posestnika Antona Plešic iz
Sere na cesti.

Črna zastava na — Tri-
glavu bila je povodom tragične
smrti presv. cesarice Elizabete ob-
šena na tem orjaku.

Dolenjska železnica.
Osobni in tovorni promet v III.
četrletju je precej živahen, pa ne
dosti bolj od lanskega; upati, še
bolj pa želeži da bi se že odprl
izvoz prašičev s Hrvaškega. Če se
promet v obče ne oživi in pospeši,
bo bilanca koncem letošnjega leta
imela zopet žalostni rezultat, da
bo — dežela morala primanjkljaj
valed garancije doplačati. To so
menda izredne dobrote te železnice
za — Kranjsko deželo! 60.000 gld.
je že šlo — v vodo!!

Tat v cerkvi. V Krški župni
cerkvi je dne 16. sept. tat ulomil
v tabernakelj in ukradel iz njega
eiborij ter sv. hostje razmetel pred
altarjem po tleh.

Velike tatvine in njet
hajduki. Iz Božakovskega se piše
„Slov. Narod“ od 9. sept.: Že več
let sem nadlegovali so naše vasi
drzni tatovi. Zgodile so se velike
tatvine, zdaj tu, zdaj tam, in kljub
skrbnemu zasledovanju od strani
c. kr. žandarmerije se tatovi le niso
dobili, ravno tako ukradene reči
ne. Videlo se je pa po vsem, da
mora biti večja tatvina, dobro iz-
veščana družba, ker, kjer je bilo
pokradeno, odnesli so vse, kar jim
je prišlo v roka in odgnali so tu in
tam tudi kako živinče. Res, pravi
strah so nam bili! Noč jih je pri-
nesla in zopet noč vzela brez sledu.

Le toliko se je sumilo, da svoj plen
odnašajo na ono stran Kolpe, na
Hrvaško. Ker pa navodno naša
žandarmerija čez mejo ne sme, bili
so umoviti precej brez skrbi, da so
le preko Kolpe pete odnesli. Zares
velika nadloga je bila to za celo
Belokrajino. Hvala ces. kr. žen-
darmeriji v Metliki, katera je temu
konec storila ter tatinsko družbo
čez 20 ljudi na število, ujela in
zaprla. V noči od 4. na 5. sept. po-
kradeno je bilo po Božakovem, po
Rakovcu in Matčjem vrhu mnogo.
Na Rakovcu odnesli so tatovi samo
od jedne hiše raznih stvari v vred-
nosti 150 gld. in čez 100 gld. v go-
tovini. Jeden tatov optrl se je celo
z bohom slanine. Tatvina je bila
tako naznanjena in vrla naša žen-
darmerija v Metliki je bila hitro
na nogah, zasledovala je rokovanje
neutrudno in vstrajno tri dni in
tri noči. Prvi sled dobili so s tem,
ker je bil na lici tatvine najden
neznani klobuk, olišpan s tremi
kurjimi peresi. Naš g. učitelj po-
vedal je c. kr. žandarmeriji, da je
ravno tak klobuk in prav ta klobuk
imel neki „marlar“, ki je dne 3.
septembra dežnike popravljaj v
spremstvu družega ciganskega fan-
talina. S tem je bilo precej sigurno,
da sta ravno ta dva prej ta dan
ogledavala po hišah za bodočo tat-
vino s pritvezo, da dežnike poprav-
ljata. Ko sta natanko pregledala,
kje bi se najlože kaj vzelo, sta jo
odkurila, mimogrede pa že isti dan
ukradla neki vdovi par novih črev-
ljev in drugi vdovi sekiro in nekaj
robev. Tudi dežnik, ki sta ga
dobila v popravilo, odnesla sta s se-
boj. Kakor že povedano odpra-
vili so se metliški žendarmi in
sicer gg. stražmojster A. Pečlin,
vodja J. Kozjak in korporal J.
Fabjan, da če bo le mož tatove
dobiti, in ker je bila st. ar sveža in
je sled držal čez Kolpo, dovolili so
iti čez mejo. Po trudopolnem za-
sledovanju dospeli so v torek 6. sept.
do obširnega gozda občine „Dra-
ganič“, mej Jasko in Karlovcem.
Preiskali so 6000 oraloval mrežih
gozd in v sredi gozda zapazili so
več šotorov in večjo družbo, čez 20
ciganov. Da bi bili precej napadli
hajduke, na to ni bilo misliti. Na
tihoma so se žendarmi umaknili
ter šli v Karlovec po žandarmerij-
sko pomoč, da tako šele po noči
zgrabijo in združeno napadejo ome-

njeno tolpo. Ko se jim v Karlovcu
pridružijo še štirje žendarmi, šli so
do gozda in od treh strani plazijo
se do blizu šotorov, mej tem so v
pozni noči hajduki brezskrbno rjo-
veli in se mastili. Šele proti 3. uri
zjutraj bili so utihnili in pospali.
Metliški stražmojster dá značajne
za naskok in v trenutku bilo je po-
vezanih 7 moških in aretovanih še
13 babur in trok. Ko se je zdanilo,
poiskali so ukradeno blago ter našli
v 7 podzemeljskih, pa skrbno z
rušo zadelanih jamah nebroj tatini-
skega blaga. Mnogo tega blaga se
je agnoscialo od zadnje tatvine in
mnogo od tatvin prejšnjih let. Poln
voz najraznovrstnejšega blaga na-
ložili so in odpeljali v Metliko.
Tatove so začasno odvedli v bližnji
Karlovec, kjer so spravljani pod
ključem dokler jih ne odvedejo pred
kranjske sodnike. Umevno je, ko-
liko veselje je nastalo v nas, ko smo
doznali, da so hajduki, ki so nas
več let nadlegovali, zaprti, in da se
je našlo od obilno ukradenih reči
vsaj nekaj. Končno se dostavimo,
da smo prej imenovanim gospodom
žendarmom posebno hvaležni, da
so nas s svojim izrednim naporom
in z vztrajno energijo in pogum-
nostjo rešili te nadloge. Za tolik
trud je pač naša zahvala vse pre-
majhna, privoščili bi našim vrlim
metliškim žendarmom kako pri-
znanje od višje strani.

Štajerske novice. Dne 19.
sept. šla je Jera Kopušar še z dve-
mu ženskama na Ljubnem iz polja.
Med potom udari strela v njih bli-
žino ter omami vse tri, da so po-
padale na tla. Drugi dve se kmalu
zavesti ter odvedeti nezvestno Ko-
pušar. Medicinac g. Jos. Goričar
iz Mozirja spravil je tudi njo k živ-
ljenju. — Dne 18. sept. je obsodilo
porotno sodišče v Mariboru Franca
Marin in Lovrenca Kukovec, oba
iz ormoškega okraja, v smrt na
vislicah, ker sta ubila v noči 3.
julija t. l. na grozodejen način
Franca Šori iz Polane in Franca
Bec iz Vratislavcev. — Marina je
zagovarjal g. dr. Pipuš, seveda slo-
venski, pri čem se je pokazalo, da
skoraj polovica porotnikov ni raz-
umela slovensko ter so jih morali
tako odslavit. Zrebanje takih
porotnikov je pri nas potrjena ne-
postavnost, in vendar se še zgodi.
Nemški listi hudo obrekujejo dr.
Pipuš, ker je enkrat razkril te za-
starele krivice. Kritikujejo njegov
zagovor, češ, da je govoril „novo-
slovensčino“, kateri ni nikdo raz-
umel. Morda so bili odslavljeni po-
rotniki staro-slovensčine zmorni?

Ubogi kmet! Iz Pazina poro-
čajo „Edinosti“ od dne 22. sept.:
Danes je zadela Pazinsko okolico
nesreča, kakoršne ni pričakoval
nikdo. Ob 6½ pop. je začela pa-
dati toča, ki je v kratkem času uni-
čila skoro vse grozdje. Kmetje, ki
so z veseljem gledali v bodočnost,
vidijo, da bode tudi sledeče leto
žalostno za njih, kakor je bilo
prejšnje. Zadnje leto so trpeli v
rokah oderuhov, ki so jih tlačili
brez vesti, a tudi letos ne bode
dosti bolje.

Toča je bila debelejša nego oreh.
Lahko si je misliti, kako je okle-
stila vse. Kmetje so vsi v največji
žalosti in tužnim srcem pobirajo
ostanke, kolikor jih je pustila groz-
na šiba božja. O tužna Istra! Ubog
kmet!

Cesarica o smrti pre-
stolonaslednika Rudolfa.
Omeniti je vredno, da je našega
cesarja, dasiravno je bil tačas za
deset let mlajši, še bolj pretresla
vest o smrti cesarjeviča Rudolfa,
nego, sedaj vest o umoru cesarice
Elizabete. O tem pripovedujejo
naslednje: Cesarica je izvedela pr-
va, da so našli cesarjeviča mrtvega
v Mayerlingu. Cesar je ravno hotel
odpotoovati, baš kakor predzadnje
soboto na dan smrti cesarice Eliza-
bete — in bilo je vse pripravljeno,
kar treba za odhod. Cesarica je
zbrala vse moči, da premaguje svojo
nepopisno srčno bolelost. Bala se je
edino, da ne bode zmogla dovolj,
primerne obvestiti cesarja o kata-
strofi. Okoli poludnavajste ure
predpoldne je prišel cesar v cesar-
ičine sobe. Bil je dobre volje in
je veselo pozdravil cesarico. Toda

nakrat je osupnil, ko je opazil
njeni resni obraz. „Kaj se je zgo-
dilo? Ali ti je slabo?“ praelal jo je
sočutno cesar.
Cesarica je povesila pogled na
njegovo vprašanje.
„Ali se je zgodila kaka nesreča?“
Cesarica je počasi pokimala z
glavo.
„Govori vendar! Prosim!“
„Prestolonaslednik...“
„Kaj je z Rudolfom? Je-li bo-
lan?“

Cesarica je zopet prikimala z
glavo in sklenila roke.
Na to je vskliknil cesar v naj-
večji razburjenosti: „Mrtev?“
Cesarica je odgovorila tresočim
glasom: „Da... mrtev...“ in je
pogledala pri tem solznimi očmi v
obraz svojemu soprogu.
Cesar se je prijel za glavo in za-
klical: „Oh! Nesmisel. To ne more
biti!“
Cesarica se je približala mo-
narhu, stisnila mu veliko presunje-
nostjo roke in rekla: „Žalibog, res
je, naju Rudolf je umrl.“
Zopet je zaklical cesar:
„Ni mogoče, ni mogoče!“
Na to je hitel v svojo delavlo
sobo, kjer je natančno izvedel o
vsej nesreči.

Listnica uredništva:
Rojakom odpošljemo sedaj za
\$40.70 100 gld. avstr. veljave, pri-
dejati je še 20 centov za poštnino
ker mora biti denarna pošiljatev
registrirana.

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR
FACTORY 328 E. 70 Str. v New
Yorku, ktera kljubu povišanju dav-
ka in podražanju tobaka ostane pri
prejšnji ceni. Ne daje sicer
več kuponov v škatljo, a vendar
kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo
smodk z 100 smodkami brezplačno.
Prevoznje stroške plačam sam. Bla-
go se pošilja proti pošiljati goto-
vega denarja: F. A. DUSCHEK
328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODA“
v New York.

Rojaki podpirajte „Glas Na-
roda“ ob vsaki priliki.

Vsem Slovincem in Hrvatom priporočam, da blagovolé čestokrat
obiskat moj

SALOON

1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,

v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS
PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter
imam na razpolago dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bode o dobri pijaji
in postrežbi.

S poštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatom v Jolietu in
okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.

Vedno bodeva točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in
PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PIJACE kakor
WHISKEY itd.: IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se
bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in
to vse proti nizki ceni.

Toraj Slovenci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo
došli iz staze domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat.

SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOIM!

S špoštovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge
po 4%

brez odbitka novega rentnega davka.
Denar — tudi amerianski — se jej lahko pošilja narav-
nost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

JOHN GOLOB,

izdelovalec
umetnih orgeli

se priporoča za izdelovanje in popravilo KRAN-
SKIH HARMONIK Cena najcenejšim 3gl.
nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Bolj-
še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$60
do \$100 je treba dati polovico na račun. Gla-
sovi so iz jekla, trepzi za vse življenje. Delo
garantirano in prva poprava brezplačna.
JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York
(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

Podpisani priporoča vsem Slovencem svoj krasno vrojeni

Hotel Florence
177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovenci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in isterjuje zapuščine in dolgeve.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščini za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje,

poznice,

čelade,

čepice,

zavilane rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1833. Cincinnati, 1860. Chicago, 1887.

JOSIP SOTLICH

priporoča svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvalo za rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhinjsko opravo; klobuke, spodnje obleke itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

v kateri je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno meso in fine kranjske klobase.

Prodajam

parobrodne in železniške listke

za vse črte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine semkaj.

Dalje posiljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb poslujem že 16 let.

Priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

Naznanilo.

Ker imam v zalogi mnogo molitvenikov in povestnih slovenskih knjig

raznih založnikov jih pošiljam vsakomur poštino prosto, ki ga vrste kdo želi. Glede knjig, ki so vrste jih kdo želi naj mi piše po cenik, pošljam ga vsakomur poštino prosto. Molitvenike imam od 30 cent. do \$2.25; posvetne knjižice na od 10 centov naprej; imam različne podužne in šaljeve knjige.

MAT. POGORELC,
Box 672, Calumet, Mich.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,
v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpolaganje rojakom tudi

kegljisce.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

Francoška parobrodna družba
Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstrija).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča str. 42 North River, ob Morton Street:

La Touraine	8. oktobra.
La Champagne	15. oktobra.
La Navarre	22. oktobra.
La Normandie	29. oktobra.
La Touraine	5. novembra.
La Gascogne	12. "
La Champagne	19. "

Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

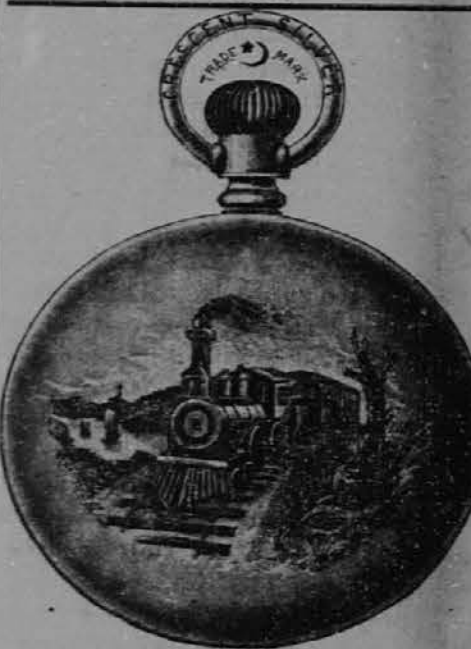
G. MARTINI

na 5. ulici v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNISKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe. Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jeleu ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... **\$13.50**

in na 15 kamnov samo **\$15.00**

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem spoštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orgle so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orgle, ki igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tisoče pripoznalnih pism.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisan. Provroča, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapade. C. Justan. Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljšega ne bi dobil. Rud. Pechauer.

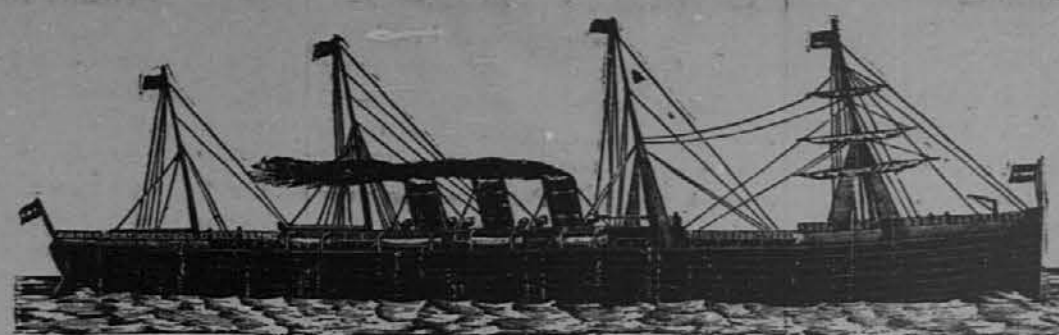
Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc.

V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkotrajni ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: **STANDARD MANUFACTURING CO.,**
P. O. Box 1355.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovce \$28.50, Inšpruk \$26.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,

61 BROADWAY,

NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni.

Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepa Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmejo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najprijubljenejši zdravnik zaradi svojih zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu.

priporoča se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slovenskih zdravniških vseučiliščih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelphiji itd. itd.

je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško

skušnjo, zdravi najtežje in najopasnije človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in skušnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Poheku,

Kansas City, Mo.

Štovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu sedaj popolnoma zdrav ter se nemoreh boljega počutiti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobro zdravila poslali. Družega Vam nemoreh pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.

Karol Blažina,

Canton Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok:

v tem je nedosegljiv.

VSİ ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MISSOURI.